

El nou Parlament Europeu i els nous reptes

Maria Badia

(ENDAVANT, Juliol de 2004)

El passat 13 de juny, els catalans i catalanes van demostrar una vegada més la seva confiança en el Partit dels Socialistes de Catalunya. Malgrat l'elevada abstenció, que a Catalunya va ser de gairebé el 60% de l'electorat, els socialistes vam tornar a ser el partit més votat, i vam consolidar el nostre lideratge, tant a Catalunya, com a Espanya. En termes de força al Parlament Europeu, els socialistes espanyols també ens hem de felicitar: hem assolit més del 43% dels vots, el millor resultat en unes eleccions europees, superant, fins i tot, el percentatge de vots de les eleccions generals (42.6%). I això ens ha permès obtenir 25 diputats i diputades al Parlament Europeu, un més i tot que en l'anterior període on Espanya tenia deu diputats més.

El Grup del Partit Socialista Europeu és el segon més nombrós en el Parlament, després del Partit Popular Europeu, que ha tingut una forta tirada entre els països de l'ampliació. I aquesta importància dels socialistes, especialment dels francesos i espanyols, i que hem de fer extensiva també al conjunt de la franja mediterrània, s'ha traduït en una presència destacada a les institucions comunitàries. En el mateix Parlament Europeu, el Partit Socialista Europeu farà valer el seu pes per elegir aquelles comissions que més interessin per a contribuir a les nostres polítiques de progrés i benestar per a la ciutadania. Però el que és cert és que si fóssim el primer Grup de la Cambra, la presidència de la Comissió Europea no hagués estat proposada a l'amfitrió de la cimera de les Açores, com és el portuguès Durao Barroso, sinó a una personalitat amb un demostrat talent europeista com podria ser l'actual president del Partit Socialista Europeu, Paul Nyrup Rasmussen. De tota manera, ens alegrem profundament pel futur nomenament de Javier Solana com a ministre d'Exteriors de la Unió, que ha de permetre una Europa que parli amb una única veu, responsable, compromesa i solidària amb els pobles del món, i que superi les divisions que, precisament, la guerra de l'Iraq va accentuar més que mai.

La Unió Europea ha aprovat la primera Constitució de la història comunitària. Es tracta d'un gran pas endavant en el procés de construcció europea, ja que fins no fa massa hagués resultat impensable imaginar que una Europa de vint-i-cinc països membres aprovaria –encara

falta la seva ratificació- un projecte constitucional que avança de manera conjunta en nombroses esferes del complex entramat europeu. És una Constitució que concedeix personalitat jurídica pròpia a la Unió; integra, amb caràcter vinculant, la Carta dels Drets Fonamentals; simplifica l'estructura comunitària; crea un ministeri d'Afers Exteriors de la Unió; vincula una mica més la presidència de la Comissió Europea al resultat de les eleccions; i contribueix així a una Europa més forta, més democràtica, més pròxima i transparent, i amb més pes al món. Tot aquests són objectius que els socialistes defensem i continuarem defensant des de les instàncies europees, i pels quals ens felicitem per haver contribuït a un consens altament positiu durant les negociacions. Tanmateix, hem d'entendre la seva aprovació com un important pas per continuar avançant en els seu desenvolupament, però no com una culminació màxima perquè, en el seu estat actual, la Constitució no contempla molts d'altres elements que també són fonamentals pels socialistes catalans. Els socialistes proposem reforçar el caràcter comunitari de la Unió, reflectint la legitimitat "dels Estats, dels pobles i dels ciutadans d'Europa" per avançar cap al nou federalisme europeu. Proposem en aquesta línia eliminar el vet en política exterior i fiscalitat, estenent al màxim les decisions per majoria qualificada, que per primera vegada compleix criteris democràtics de doble representació: estatal i de població. I, especialment, proposem una Unió Europea no només respectuosa amb la diversitat cultural i lingüística dels seus pobles, sinó defensora, també, d'aquesta riquesa, buscant l'encaix dels seus territoris.

Des de Catalunya, necessitem una Europa federal construïda sobre les identitats diverses dels pobles del continent, que reconegui les seves diferències com una forma d'arrelament més pròxima a la ciutadania en el món de la globalització. Perquè l'equilibri regional a Europa no és només una qüestió de cohesió territorial, sinó també una qüestió de cohesió social entorn el projecte comunitari, essencial per a afrontar les grans qüestions que preocupen Europa: l'ocupació, el benestar social, la integració dels immigrants, la competitivitat empresarial i el desenvolupament sostenible. Els socialistes volem una Europa que miri a les regions i les integri en la seva presa de decisions, que treballi per promoure l'Euroregió com a projecte fonamental per al desenvolupament de moltes regions i de la Unió, que afavoreixi el benestar de les persones i territoris més desfavorits, i que contempli la porta oberta pel reconeixement del català com a llengua de tractat com un primer pas per avançar fins al seu reconeixement com a llengua oficial. I la millor òptica per fer-ho és la de la proximitat que, això sí, ha de completar una visió supranacional necessària per a la resolució de molts problemes, que són comuns en els territoris.

Per tot això crec que la Constitució és una bona eina a partir de la qual treballar per anar assolint objectius, i d'aquí la necessitat d'encoratjar la ciutadania a mobilitzar-se favorablement al projecte constitucional en el referèndum de ratificació anunciat pel president espanyol José Luis Rodríguez Zapatero, per confirmar un sobrat sentiment europeista en un acte de democràcia que, probablement, serà un dels primers que se celebraran al continent.

L'Europa ampliada és una gran oportunitat pels europeus. Mai abans, Europa havia gaudit de la pau i l'estabilitat –a vegades, però, colpejada dins mateix del seu cor, als Balcans- que gaudeix en l'actualitat, i més en un espai tan extens. La gran Europa d'ara és una Europa retrobada que ha fet caure definitivament el teló d'acer. Però aquesta Europa no només és una gran oportunitat en termes polítics, culturals, o econòmics; sinó que ens planteja reptes fonamentals als quals hem de fer front en els propers anys: més inestabilitat, més diferències, més competitivitat..., tot plegat, reptes que els socialistes estem segurs de poder superar, i de convertir en font de riquesa i de progrés a la Unió. I ho hem de fer, a més, tenint en compte que pot engrandir-se encara més amb la possible entrada de Bulgària i Romania, prevista pel 2007, o de Croàcia i Turquia.

D'aquesta manera, la força guanyada pel socialisme en aquestes eleccions serà decisiva per afrontar aquests reptes. En concret, aquells partits que més bons resultats hem obtingut som els socialistes que defensem els valors de l'esquerra social tradicional, i aquest és el suport que hem de fer valer per decantar les polítiques cap a una Europa de progrés i de benestar, de creixement sostenible i de cohesió econòmica i social, que vetlli pel respecte del medi ambient, i protegeixi com una font de riquesa la diversitat cultural i lingüística a la qual, des de Catalunya, tant podem contribuir.

Maria Badia i Cutchet és Secretària de Política Europea i Internacional del PSC i
diputada al Parlament Europeu